

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 26. ledna 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Finanzgericht Hamburg — Německo) — ADV Allround Vermittlungs AG, v likvidaci v. Finanzamt Hamburg-Bergedorf

(Věc C-218/10) ⁽¹⁾

(„DPH — Šestá směrnice — Články 9, 17 a 18 — Určení místa poskytování služeb — Pojem „poskytování zaměstnanců (personálu)“ — Osoby samostatně výdělečně činné — Nutnost zajistit totožné posouzení poskytování služeb ve vztahu k poskytovateli služby a ve vztahu k příjemci“)

(2012/C 73/02)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Finanzgericht Hamburg

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: ADV Allround Vermittlungs AG, v likvidaci

Žalovaný: Finanzamt Hamburg-Bergedorf

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Finanzgericht Hamburg — Výklad čl. 9 odst. 2 písm. e) šesté odrážky, čl. 17 odst. 1, čl. 17 odst. 2 písm. a), čl. 17 odst. 3 písm. a) a čl. 18 odst. 1 písm. a) šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (Úř. věst. L 145, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 23) — Určení místa rozhodného pro vznik daňové povinnosti při poskytnutí plnění jeho příjemci spočívajícího v poskytnutí pracovníků, kteří jsou osobami samostatně výdělečně činnými a nejsou zaměstnání u podniku poskytujícího plnění — Pojem „pracovníci“ — Potřeba zajistit, aby byla povinnost k DPH posuzována stejně u podniku poskytujícího plnění na jedné straně a u podniku přijímajícího toto plnění na druhé straně

Výrok

1) Článek 9 odst. 2 písm. e) šesté odrážky šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních

předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně musí být vykládán v tom smyslu, že pojem „poskytování zaměstnanců (personálu)“ použitý v tomto ustanovení se vztahuje rovněž na poskytování osob samostatně výdělečně činných, které nejsou zaměstnány obchodníkem poskytujícím tuto službu.

- 2) Článek 17 odst. 1, odst. 2 písm. a) a odst. 3 písm. a), jakož i čl. 18 odst. 1 písm. a) šesté směrnice 77/388 musí být vykládány v tom smyslu, že neukládají členským státům povinnost upravit vnitrostátní procesní pravidla tak, aby zajistila, že zdanitelnost služby a daň z přidané hodnoty u této služby budou v případě obchodníka poskytujícího službu i v případě obchodníka přijímajícího uvedenou službu posuzovány stejně, ačkoli jsou pro oba obchodníky příslušné různé daňové úřady. Tato ustanovení však členské státy zavazují k přijetí opatření nezbytných k zajištění správného výběru daně z přidané hodnoty a dodržování zásady daňové neutrality.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 221, 14.8.2010.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 24. ledna 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour de cassation — Francie) — Maribel Dominguez v. Centre informatique du Centre Ouest Atlantique, Préfet de la région Centre

(Věc C-282/10) ⁽¹⁾

(„Sociální politika — Směrnice 2003/88/ES — Článek 7 — Nárok na placenou dovolenou za kalendářní rok — Podmínka vzniku nároku stanovená vnitrostátní právní úpravou — Nepřítomnost pracovníka — Délka nároku na dovolenou v závislosti na povaze nepřítomnosti — Vnitrostátní právní úprava odporující směrnici 2003/88 — Úloha vnitrostátního soudu“)

(2012/C 73/03)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour de cassation

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Maribel Dominguez

Žalovaní: Centre informatique du Centre Ouest Atlantique, Préfet de la région Centre

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Cour de cassation (Francie) — Výklad článku 7 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES ze dne 4. listopadu 2003 o některých aspektech úpravy pracovní doby (Úř. věst. L 299, s. 9; Zvl. vyd. 05/04, s. 381) — Placená dovolená za kalendářní rok pro pracovníky — Vznik nároku na dovolenou nezávisle na povaze nepřítomnosti pracovníka a délce jejího trvání — Vnitrostátní právní úprava podmiňující přiznání této dovolené skutečně odpracovanou dobou v trvání nejméně deseti dnů během referenčního roku — Povinnost vnitrostátního soudu nepoužít vnitrostátní právní ustanovení odporující unijnímu právu

Výrok

1) Článek 7 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES ze dne 4. listopadu 2003 o některých aspektech úpravy pracovní doby musí být vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátním předpisům nebo zvyklostem, podle nichž je nárok na placenou dovolenou za kalendářní rok podmíněn skutečně odpracovanou dobou v trvání nejméně deseti dnů nebo jednoho měsíce během referenčního období.

2) Předkládající soud musí, s přihlédnutím k veškerému vnitrostátnímu právu, zejména k článku L. 223-4 code du travail, a za použití jím uznané metody výkladu, za účelem zajistit plnou účinnost článku 7 směrnice 2003/88 a dojít k výsledku, který by byl v souladu s cílem sledovaným touto směrnicí, ověřit, zda může dospět k výkladu tohoto práva umožňujícímu nahlížet na nepřítomnost pracovníka z důvodu úrazu při cestě do či ze zaměstnání jako na jeden z případů zmíněných v uvedeném článku code du travail.

Pokud takový výklad není možný, vnitrostátní soud musí ověřit, zda se s ohledem na právní povahu žalovaných v původním řízení vůči nim lze dovolávat přímého účinku čl. 7 odst. 1 směrnice 2003/88.

Pokud vnitrostátní soud nemůže dosáhnout výsledku stanoveného článkem 7 směrnice 2003/88, může se nicméně účastník řízení poškozený neslučitelností vnitrostátního práva s unijním právem dovolávat rozsudku ze dne 19. listopadu 1991, Francovich a další (C-6/90 a C-9/90), aby případně dosáhl náhrady utrpěné škody.

3) Článek 7 odst. 1 směrnice 2003/88 musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání vnitrostátnímu ustanovení, které podle příčiny nepřítomnosti pracovníka, jenž má volno z důvodu nemoci, stanoví dobu trvání placené dovolené za kalendářní rok rovnající se minimální době čtyř týdnů zaručené touto směrnicí nebo delší.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 17. ledna 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Rechtbank Amsterdam — Nizozemsko) — A. Salemink v. Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen

(Věc C-347/10) ⁽¹⁾

(„Sociální zabezpečení migrujících pracovníků — Nařízení (EHS) č. 1408/71 — Pracovník zaměstnaný na plošině pro těžbu zemního plynu umístěné na kontinentálním šelfu přiléhajícím k Nizozemsku — Povinné pojištění — Odmítnutí vyplatit nemocenské“)

(2012/C 73/04)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Rechtbank Amsterdam

Účastníci původního řízení

Žalobce: A. Salemink

Žalovaná: Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Rechtbank Amsterdam — Výklad článků 45 a 355 SFEU, článku 52 SEU a hlav I a II nařízení Rady (ES) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby a jejich rodiny pohybující se v rámci Společenství (Úř. věst. L 149, s. 2; Zvl. vyd. 05/01, s. 35) — Neuplatnění vnitrostátního systému povinného zdravotního pojištění na osoby zaměstnané na ropných těžebních zařízeních na nizozemském kontinentálním šelfu u zaměstnavatele usazeného v Nizozemsku, které mají trvalý pobyt v jiném členském státě

Výrok

Článek 13 odst. 2 písm. a) nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, samostatně výdělečně činné osoby a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství, ve znění pozměněném a aktualizovaném nařízením Rady (ES) č. 118/97 ze dne 2. prosince 1996, ve znění nařízení Rady (ES) č. 1606/98 ze dne 29. června 1998, a článek 39 ES musí být vykládány v tom smyslu, že brání tomu, aby pracovník, který vykonává práci na stálém zařízení umístěném v oblasti kontinentálního šelfu přiléhajícího k členskému státu, nebyl na základě vnitrostátní úpravy sociálního zabezpečení pojištěn v rámci systému povinného pojištění tohoto členského státu jen proto, že nemá bydliště v tomto, nýbrž v jiném členském státě.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 234, 28.8.2010.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 246, 11.9.2010.